

Господа нашего Бога съ щедроты-тъ и оставленія-та.” (Дан. 9; 9).

П. Какъ ся молимъ Богу въ пето-то прошение да ни прости грѣхове-тъ?

О. Както ный прощаваме на наши-тъ длъжници, т. е. ако ный прощаваме на онѣзи, които ны мразятъ и ни правятъ зло, то ся молимъ Богу и той да ны прости; но ако ный не ищемъ да простимъ непріатели-тъ си, то съ туй прошеніе ся молимъ Богу и той да ни не прости.

П. Въ какво състояніе бывать онѣзи, които правятъ тѣхъ молбѣ, а не прощаватъ на непріатели-тъ си?

О. Въ много опасно състояніе, защото тѣ сами ся молятъ Богу да не имъ прости.

П. Какъ може Богъ да прости на грѣшници-тъ, които ся покаѣтъ и отъ сърдце повѣруватъ въ Иисуса, безъ да ся обезчести святыи-тъ му законъ?

О. Той може да имъ прости само чрѣзъ смърть-тъ на Иисуса Христа. Святыи-тъ законъ Божій е неуничтожимъ и неизмѣнимъ, и непрѣмѣнно трѣбва да ся тури въ дѣйствіе (Мат. 5; 18); и по този законъ всякой чловѣкъ е осѣденъ на смърть, защото всякой е прѣстѣпилъ законъ тѣ (Езек. 18; 4. Рим. 3; 23); но Иисусъ Христосъ пострада до смърть за да ся не обезчести законъ-тъ съ прощаваніе-то на покаянны-тъ (Фил. 2; 8. Мат. 20; 28 1 Тим. 2; 6). и за това нѣма другъ способъ за прощеніе-то на грѣхове-тъ ни освѣтъ чрѣзъ смърть-тъ Иисусовъ, ниго за придобываніе-то на не-